

nę tę przedstawiono w sposób bardziej subtelny. Na obrazie z Iztacuixtla, autorstwa miejscowego malarza Rafaela de la Peña, piers świętej jest zaledwie insynuowana pod złotą aureolą małego Jezusa dzierżącego czerwone serce, dzięki gestowi lewej ręki świętej możemy się domyśleć, że chodzi tu o scenę laktacji [il. 7]. Ostatnie płótno, z San Martín Texmelucan z kościoła św. Marii Magdaleny, jest bardzo dużego formatu i dość nietypowe, chodzi tu o sceny z życia św. Gertrudy podpisane przez dwóch lokalnych artystów, Juana de Villegas i Pedro Rafaela Salazara. W części centralnej obserwujemy świętą w towarzystwie aniołów, które podtrzymują jej pastorał, lilie i beret doktorski (to niezbyt typowy jej atrybut, który raczej przypisywano Teresie z Awili), w rogach kompozycji przedstawione zostały sceny wymiany serc z Chrystusem, stygmatyzacji jej serca przed krzyżem, scena śmierci, jak też scena, w której nowonarodzony Jezus ssie piers świętej. Kompozycja tej ostatniej sceny jest podobna do obrazu z pobliskiej Iztacuixtli, gdzie dziecko Jezus dzierży w dłoni czerwone serce, a spod habitu ledwie widać białą pierś Gertrudy. Tak jak na poprzednim płótnie, na stoliku obok stoją lilie i leży otwarta książka, choć w odróżnieniu do poprzedniego obrazu zauważamy również obecność anioła [il. 8].

[6. Św. Gertruda z małym Jezusem, anonim (fragment), XVIII w., olej na płótnie, Santa Cruz y la Soledad, miasto Meksyk (fot. Doris Bieńko de Peralta)]